

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om Finansinspektionen ska ändras så att det i lagen beaktas att Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden har grundats inom Europeiska unionen samt de följder som detta har för Finansinspektionen i Finland.

Enligt förslaget ska det i lagen om Finansinspektionen konstateras att Finansinspektionen är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Finansinspektionen ska enligt förslaget delta i det samarbete som systemet kräver. Finansinspektionen ska beakta beslut, anvisningar och rekommendationer från Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden samt kommissionens bestämmelser om tekniska standarder.

Det föreslås att i lagen införs bestämmelser om sådant samarbete med berörda ministerier som gäller beredningen av föreskrifter. Uppgifterna för Finansinspektionens direktion och direktör ska enligt förslaget kompletteras så att de också omfattar Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Samtidigt ska direktionen föreskrivas en skyldighet att också höra representanter för konsumenterna och för andra som använder tjänsten om de mål som har ställts upp för inspektionen, målupp-

fyllelsen samt om Finansinspektionens budget. Enligt förslaget ska det till lagen fogas hänvisningsbestämmelser om direktörens och de övriga tjänstemännens oberoende ställning som medlemmar i ett förvaltningsorgan vid Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller Europeiska systemrisknämnden.

Finansinspektionens rätt att överföra inspektionsuppgifter på en annan nationell tillsynsmyndighet inom Europeiska unionen ska preciseras. Bestämmelserna om Finansinspektionens rätt att överlåta sekretessbelagda uppgifter ska enligt förslaget ändras så att också uppgifter som lämnas till Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och till den gemensamma kommittén för dessa myndigheter samt till systemrisknämnden omfattas av bestämmelserna. Dessutom ska det för tydlighetens skull tas in bestämmelser i lagen om de beslut som Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan utsträcka till att gälla aktörer på den finska finansmarknaden.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
1.2 De europeiska förordningarna om finansiell tillsyn.....	5
1.3 Förordningen om Europeiska systemrisknämnden	9
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	10
2.1 Mål och medel.....	10
2.2 De viktigaste förslagen.....	12
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	13
3.1 Ekonomiska konsekvenser	13
3.2 Konsekvenser för myndigheterna och andra konsekvenser	14
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	15
5 ANDRA OMSTÄNDIGHETER SOM INVERKAT PÅ PROPOSITIONENS INNEHÅLL	16
DETALJMOTIVERING	17
1 LAGFÖRSLAG	17
1.1 Lag om Finansinspektionen	17
2 IKRAFTTRÄDANDE	20
LAGFÖRSLAG	
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	
BILAGA	24
PARALLELLTEXT	24
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	24

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Finansinspektionen började sin verksamhet vid ingången av 2009, när lagen om Finansinspektionen (878/2008) trädde i kraft. Finansinspektionen bildades när Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen sammanslogs.

Enligt 1 § i lagen om Finansinspektionen är syftet med Finansinspektionens verksamhet att kreditinstituten, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktionssätt upprätthålls.

Finansinspektionen verkar i anslutning till Finlands Bank. Vid utgången av 2009 var antalet anställda vid Finansinspektionen 211. År 2009 uppgick verksamhetskostnaderna för Finansinspektionen till 24,5 miljoner euro. Finansinspektionens verksamhet finansieras huvudsakligen med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter som tas ut hos Finansinspektionens tillsynsobjekt och hos andra betalningsskyldiga. Finlands Bank svarar i allmänhet för fem procent av Finansinspektionens finansiering.

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över finansmarknadsaktörernas verksamhet och främja goda förfaranden på finansmarknaden och allmänhetens kunskaper om finansmarknaden.

Finansmarknadsaktörerna består av auktoriserade tillsynsobjekt (bl.a. kreditinstitut, försäkringsbolag, värdepappersföretag, fondbolag, förvaringsinstitut, värdepapperscentraler, clearingorganisationer, optionsföretag och fondbörser), övriga tillsynsobjekt (bl.a. försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker) och andra finansmarknadsaktörer (bl.a. emittenter av värdepapper som är föremål för offentlig handel, Pensions-

skyddscentralen, försäkringsförmedlare och fastighetsfonder). Finansmarknadsaktörer är också inrättningar som sköter pensionssystemen för offentliga samfund samt utländska tillsynsobjekt, till den del de har filialer i Finland eller tillhandahåller gränsöverskridande finanstjänster till Finland.

Finansinspektionen beviljar finansmarknadsaktörerna verksamhetstillstånd, registrerar aktörerna och övervakar att de följer bestämmelserna och föreskrifterna om finansmarknaden. Finansinspektionen övervakar emissionen av och handeln med finansiella instrument. Finansinspektionen meddelar föreskrifter om finansmarknaden enligt vad som särskilt föreskrivs i lagen och utför sina övriga i lag angivna uppgifter.

Finansinspektionen följer och analyserar finansmarknaden och ändringar i verksamhetsmiljön, tar initiativ till utveckling av lagstiftningen om finansmarknaden, följer tillgången på och prissättningen av bankernas basjänster, främjar tillförlitligheten i finansmarknadsaktörernas styr- och övervakningssystem, publicerar statistik över finansmarknaden och främjar tillgången på informationsmaterial om finansiella tjänster och finansmarknaden.

Finansinspektionen deltar i det nationella och internationella myndighetssamarbetet. Finansinspektionen samarbetar med konsumentombudsmannen i frågor som t.ex. gäller tillsynen över kundskyddet. Finansinspektionen följer i samarbete med Konkurrensverket konkurrensförhållandena för arbetspensionsanstalterna.

Finansinspektionen ska delta i det arbete som Kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS), Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) och Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) gör i syfte att utveckla tillsynssystemet och främja stabiliteten i finansmarknadsaktörernas verksamhet inom unionen.

Bankfullmäktige som avses i lagen om Finlands Bank (214/1998) ska övervaka den allmänna ändamålsenligheten och effektivite-

ten i Finansinspektionens verksamhet. Bankfullmäktige utnämner medlemmarna i Finansinspektionens direktion och Finansinspektionens direktör.

Finansinspektionens verksamhet leds av en direktion. Direktionen ställer upp de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och beslutar om riktlinjerna för verksamheten samt styr och övervakar måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna. Direktionen godkänner de Finansinspektionens föreskrifter som ska utfärdas enligt lag, beslutar om principerna för Finansinspektionens internationella arbete och beslutar om tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna till Finansinspektionen. Direktionen behandlar Finansinspektionens årliga budget och underställer den Finlands Banks direktion för fastställelse.

Direktionen lämnar till bankfullmäktige en årlig berättelse över Finansinspektionens verksamhet. Direktionen lämnar också vid behov, dock minst en gång om året, bankfullmäktige en berättelse över målen för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelse, inklusive en bedömning av vilka förändringar som väntas ske i tillsynen och deras inverkan på avgiftsinkomsterna samt vilka åtgärder de väntade förändringarna kräver. Direktionen gör en framställning till bankfullmäktige om utnämning och avsättande av direktören, och utnämner och säger upp Finansinspektionens högsta tjänstemän, med undantag av direktören.

Chef för Finansinspektionen är en direktör vars mandatperiod är fem år. Direktören leder Finansinspektionens verksamhet, fattar beslut i ärenden som inte hör till direktionen, svarar för att Finansinspektionens uppgifter sköts effektivt och ändamålsenligt samt i enlighet med direktionens instruktioner. Direktören ska hålla direktionen informerad om sådana omständigheter som har kommit fram genom Finansinspektionens verksamhet och som påverkar utvecklingen på finansmarknaden samt svara för övriga redogörelser till direktionen.

I 6 kapitlet i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med tillsynsmyndigheter i andra stater. Kapitlet innehåller allmänna principer och bestämmelser om samarbetet med till-

synsmyndigheter i stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, dvs. i tredjeländer, och bestämmelser om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *EES-stater*. De sistnämnda bestämmelserna täcker samarbetet med tillsynsmyndigheterna i värdstaten och hemstaten, samarbetet som gäller övervakningen av finansiella grupper och tillsynsavtalen. Begreppen hemstat och värdstat har definierats i lagen om Finansinspektionen. Huvudprincipen är att hemstat är den EES-stat som har auktoriserat ett företag i finanssektorn. Värdstat är åter den EES-stat där ett företag i finanssektorn har grundat en filial eller till vilken företaget erbjuder tjänster från en annan EES-stat. Det finns därtill bestämmelser om samarbetet i lagar som gäller olika aktörer i finanssektorn, t.ex. kreditinstitutslagen (121/2007) och försäkringsbolagslagen (521/2008).

I lagen om Finansinspektionen avses med *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007), ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut (297/2010) och som har en filial i Finland, eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera någon filial. Med *utländskt EES-tillsynsobjekt* avses åter ett utländskt tillsynsobjekt som lyder under en annan EES-stats lagstiftning.

Enligt lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen med hemstatens tillsynsmyndighet avtala att Finansinspektionen utför sådana uppdrag i anslutning till inspektion av utländska EES-tillsynsobjekt eller utländska clearingorganisationer som hör till tillsynsmyndighetens ansvar i hemstaten. Finansinspektionen kan också avtala med värdstatens tillsynsmyndighet om att denna ska utföra inspektionsrelaterade uppdrag som avser ett tillsynsobjekt som ligger på Finansinspektionens ansvar.

I 71 § i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser om Finansinspektionens rätt och skyldighet att lämna ut uppgifter. Finans-

inspektionen har rätt att oberoende av sekretessbestämmelserna lämna ut tillsynsuppgifter till bl.a. en myndighet som övervakar finansmarknaden i en annan EES-stat samt också till tillsynsmyndigheter i tredje land. Finansinspektionen har rätt att lämna ut endast den information som behövs för att varje myndighet ska kunna utföra sina uppgifter. När uppgifter lämnas ut till utländska myndigheter förutsätts det dessutom att dessa myndigheter omfattas av motsvarande tystnadsplikt som Finansinspektionen.

1.2 De europeiska finanstillsynsförordningarna

Finansinspektionen är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av en europeisk bankmyndighet, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet, nedan de *europeiska finanstillsynsförordningarna*, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om makroövervakning av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en Europeisk systemrisknämnd, nedan *förordningen om Europeiska systemrisknämnden*.

Med *europeiska tillsynsmyndigheter* avses nedan Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

De europeiska finanstillsynsförordningarna som gäller de europeiska tillsynsmyndigheterna är i stor utsträckning likartade till sin struktur och till sitt innehåll. Nedan redogörs för innehållet i förordningen om inrättande av en europeisk bankmyndighet (EU) nr /2010 till den del förordningen har betydelse för denna proposition.

Enligt artikel 1 i förordningen ska syftet med den europeiska bankmyndigheten vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till

förmån för Europeiska unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Bankmyndigheten ska

- få den inre marknaden att fungera bättre, speciellt genom att säkra en korrekt, effektiv och enhetlig tillsyn och reglering,
- säkerställa de finansiella marknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktion,
- stärka den internationella samordningen mellan tillsynsorganen,
- förebygga tillsynsarbiterage och främja likvärdiga konkurrensvillkor,
- säkerställa att tagandet av kreditrisker och andra risker regleras och övervakas på lämpligt sätt, och
- stärka konsumentskyddet.

Enligt artikel 2 är Europeiska bankmyndigheten en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Syftet med systemet är att se till att gällande regler för den finansiella sektorn tillämpas på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och därmed garanterar förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt tillräckligt skydd för konsumenterna av finansiella tjänster. Till det europeiska systemet för finansiell tillsyn hör Europeiska systemrisknämnden, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter.

Enligt artikel 3 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.

Enligt artikel 5 är Europeiska bankmyndigheten ett unionsorgan med status som juridisk person. Enligt artikel 6 har Europeiska bankmyndigheten en tillsynsstyrelse, en förvaltningsstyrelse, en ordförande, en verkställande direktör och en överklagandenämnd.

I artikel 8 nämns de huvudsakliga uppgifterna och befogenheterna för Europeiska bankmyndigheten. Enligt artikeln ska Europeiska bankmyndigheten:

- bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, bl.a. genom att avge yttranden till EU-institutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomföra

rande som ska grundas på de lagstiftningsakter som anges i artikel 1.2, nedan *EU:s lagstiftning om finansiella institut*.

- bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, bl.a. genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av EU:s lagstiftning om finansiella institut, förebygga tillsynsarbetsarbete, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, garantera en verkningsfull och enhetlig tillsyn av kreditinstitut, värdepappersföretag och finanskonglomerat (nedan *finansinstitut*) och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer.

- stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter,

- samarbeta nära med Europeiska systemrisknämnden, bl.a. genom att ge detta organ all information som krävs för att det ska kunna genomföra sina uppgifter, och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt,

- organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, inbegripet att utfärda riktlinjer och rekommendationer, och att fastställa bästa praxis i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultatet av tillsynen,

- övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde, inklusive utvecklingen av krediter till hushåll och små och medelstora företag,

- genomföra ekonomiska analyser av marknaden för att ge vägledning till utförandet av bankmyndighetens uppgifter,

- främja skyddet av insättare och investerare,

- bidra till enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, till övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för rekonstruktion och avveckling, ge insättare och investerare en hög skyddsnivå i hela unionen och utveckla metoder för avveckling av konkurshotade finansinstitut samt en bedömning av behovet av lämpliga finansieringsinstrument,

- fullgöra varje annan uppgift som anges i denna förordning eller i unionens lagstiftningsakter,

- offentliggöra och regelbundet uppdatera information som rör dess verksamhetsområde på den egna webbplatsen, i synnerhet om de registrerade finansinstituten inom dess behörighetsområde, i syfte att se till att allmänheten ges lättillgänglig information och

- när så är lämpligt, överta alla befintliga och pågående uppgifter från Kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter.

Europeiska bankmyndigheten utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, utfärdar riktlinjer och rekommendationer, samlar in information och upprättar databaser, fattar enskilda beslut riktade till behöriga myndigheter och aktörer i finanssektorn i de fall som föreskrivs i förordningen, samt avger yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Enligt artikel 9 ska Europeiska bankmyndigheten spela en ledande roll för att främja transparens, enkelhet och rättvisa på marknaden för finansiella produkter eller tjänster som riktar sig till privatpersoner på hela den inre marknaden. Bankmyndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och förenhetligande av regleringsförfarandena. Bankmyndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet som hotar finansmarknadernas funktion och integritet eller stabilitet i hela eller delar av unionens finansiella system.

Enligt artikel 10 får Europeiska bankmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har delegerat till kommissionen befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn. Standarderna för tillsyn ska vara tekniska, de ska inte innebära strategiska beslut eller policyval, och deras innehåll ska begränsas av de akter som de grundas på. Europeiska bankmyndigheten genomför ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserar kostnaderna och

fördelarna, och lämnar slutligen förslagen till kommissionen för godkännande. I artiklarna 11—14 ingår närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande av standarderna för tillsyn samt om utövande av delegering och återkallande av delegering.

I artikel 15 ingår närmare bestämmelser om förfarandet vid utarbetande och godkännande av tekniska standarder för genomförande. De tekniska standarderna för genomförande är genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I likhet med standarderna för tillsyn ska standarderna för genomförande vara tekniska, och de ska inte innebära strategiska beslut eller policyval. Innehållet i standarderna för genomförande ska syfta till att fastställa villkoren för tillämning av lagstiftningen.

Europeiska bankmyndighetens befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder och kommissionens befogenhet att godkänna tekniska standarder anges mera detaljerat i de direktiv som reglerar finansinstitutens verksamhet och tillsynen av finansinstituten, t.ex. i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan *kreditinstitutsdirektivet*.

Enligt artikel 16 ska Europeiska bankmyndigheten, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter och finansinstitut. Varje behörig myndighet ska inom två månader efter utfärdandet av en riktlinje eller rekommendation bekräfta att den tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om den behöriga myndigheten inte avser att följa riktlinjen eller rekommendationen ska den informera Europeiska bankmyndigheten och ange skälen för detta. Om så krävs i en riktlinje eller en rekommendation ska också finansinstituten på ett klart och detaljerat sätt meddela om de följer den aktuella riktlinjen eller rekommendationen.

Europeiska bankmyndigheten kan, i de fall som avses i artiklarna 17—19, fatta ett en-

skilt beslut riktat till ett finansinstitut. Det förutsätts då att den nationella tillsynsmyndigheten, i Finlands fall Finansinspektionen, inte har följt de europeiska tillsynsmyndigheternas rekommendationer eller beslut om att ålägga finansinstituten att genomföra vissa åtgärder som direkt baserar sig på den tillämpliga EU-lagstiftningen om finansinstituten. Artikel 17 gäller situationer där en behörig myndighet inte har tillämpat EU:s lagstiftning om finansinstituten på ett korrekt sätt och i synnerhet har underlåtit att säkerställa att ett finansinstitut uppfyller kraven enligt EU:s lagstiftning. Artikel 18 gäller situationer där det är nödvändigt att underlätta och samordna de åtgärder som de nationella tillsynsmyndigheterna vidtar för att åtgärda sådan ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion eller stabiliteten i hela eller i delar av Europeiska unionens finansiella system. I artikel 19 finns bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens funktion vid lösande av tvister mellan nationella myndigheter i gränsöverskridande situationer.

I artikel 21 finns bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens uppgifter i de tillsynskollegier som avses i kreditinstitutsdirektivet. Bankmyndigheten har bl.a. huvudansvaret när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna fungerar enhetligt och konsekvent i fråga om de gränsöverskridande finansinstituten inom Europeiska unionen.

I artiklarna 22—26 finns bestämmelser om de europeiska tillsynsmyndigheternas uppgifter vid identifiering, mätning och motverkan av systemriskerna som utgår från finansinstituten, vid utveckling och samordning av rekonstruktion och avveckling, samt vid verkställande av insättningsgarantin.

Enligt artikel 28 får de behöriga myndigheterna med den befullmäktigade myndighetens samtycke delegera uppgifter och ansvar till Europeiska bankmyndigheten och andra behöriga myndigheter, på de villkor som fastställs i artikeln. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang som gäller delegeringen av ansvar och som måste uppfyllas innan deras behöriga myndigheter ingår sådana överenskommelser. Medlemsstaterna får begränsa räckvidden för delegering till

vad som är nödvändigt för ändamålsenlig övervakning av gränsöverskridande finansinstitut eller -grupper. Enligt förordningen ska Europeiska bankmyndigheten stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan behöriga myndigheter genom att identifiera vilka uppgifter och vilket ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt, och genom att främja bästa praxis. Delegeringen av ansvar ska resultera i en omfördelning av de befogenheter som fastställts i lagstiftningen om finansinstituten. Förfarandet, verkställigheten och den administrativa och juridiska översynen i samband med delegeringen av ansvar styrs av den lagstiftning som gäller den befullmäktigade myndigheten.

Bankmyndigheten ska enligt artikel 29 bidra till att bygga upp en gemensam europeisk tillsynskultur och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela unionen. Europeiska bankmyndigheten ska bl.a. avge yttranden till behöriga myndigheter, främja ett informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, bidra till utvecklingen av tillsynsstandarder och upprättar utbildningsprogram.

Enligt artikel 30 ska bankmyndigheten regelbundet organisera och genomföra inbördes utvärderingar av vissa av eller alla de behöriga myndigheternas verksamheter för att ytterligare förstärka jämförbarheten mellan tillsynsresultaten. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivet bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas.

Enligt artikel 31 ska Europeiska bankmyndigheten svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.

Enligt artikel 37 ska Europeiska bankmyndigheten inrätta en bankintressentgrupp för att underlätta samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter. Bankintressentgruppen ska ha trettio ledamöter som företräder unionens kreditinstitut och värdepappersföretag, arbetstagare inom dessa samt konsumenten,

användare av tjänster och små och medelstora företag.

Till bankmyndighetens tillsynsstyrelse hör enligt artikel 40 en ordförande, varje medlemsstats chef för den nationella myndigheten, en företrädare för kommissionen, en företrädare för Europeiska centralbanken, en företrädare för Europeiska systemrisknämnden, en företrädare för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Rösträtt har endast cheferna för de nationella myndigheterna.

Enligt artikel 42 ska ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen när de utför uppgifter enligt förordningen handla oberoende och objektivet, uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ. Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga och privata organ får försöka påverka tillsynsstyrelsens ledamöter.

Enligt artikel 45 ska förvaltningsstyrelsen bestå av ordföranden och sex andra ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter. Varje ledamot utom ordföranden ska ha en suppleant.

Enligt artikel 48 ska Europeiska bankmyndigheten företrädas av en ordförande på heltid, som ska vara en oberoende expert. Enligt artikel 51 ska bankmyndigheten ledas av en verkställande direktör på heltid som också ska vara en oberoende expert.

Förvaltningsstyrelsens ledamöter, ordförande och verkställande direktör ska omfattas av en motsvarande regel om oberoende som tillsynsstyrelsens ledamöter.

I artikel 54 finns bestämmelser om Gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där de europeiska tillsynsmyndigheterna ska samarbeta nära och regelbundet och säkerställa enhetlighet mellan olika finanssektorer. Samarbetsområden är bl.a. finansiella konglomerat, bokföring och revision, investeringsprodukter som riktar sig till enskilda investerare och åtgärder mot penningtvätt.

Vid Europeiska bankmyndigheten ska det enligt artikel 58 finnas en överklagandenämnd som är ett gemensamt organ för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får enligt artikel 60 överklaga varje beslut som bankmyndigheten fattat, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagade personligen.

I artiklarna 62—64 finns det bestämmelser om bankmyndighetens budget, om upprättande, genomförande och kontroll av budgeten.

Enligt artikel 62 ska finansieringen av bankmyndigheten bestå av tre delar: obligatoriska bidrag från de nationella finanstillsynsmyndigheterna, understöd från unionen som ingår i Europeiska unionens allmänna budget och avgifter som betalas till bank-

myndigheten i de fall som anges i unionsrättsakterna. De nationella finanstillsynsmyndigheternas bidrag betalas enligt en modell som baserar sig på fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och på röstviktningen enligt artikel 3.3 i det protokoll (nr 36) om övergångsbestämmelser som fogats till fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Vid tillämpning av artikel 62 fortsätter artikel 3.3. i protokollet (nr 36) att gälla efter den tidsfrist som i protokollet har fastställts till den 31 oktober 2014. Detta innebär att Finlands (Finansinspektionens) andel är sju trehundrafyrtiofemtedelar, dvs. 2,029 procent, av de totala bidragen från de nationella finanstillsynsmyndigheterna.

Enligt kommissionens ursprungliga bedömning ska finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet vara följande:

Tabell 1. Finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet

År	2011	2012	2013	2014
Nationella bidrag (60 %) mn€	22,358	30,761	36,384	41,056
Understöd från EU (40 %) mn€	14,905	20,507	24,256	27,370
Sammanlagt	37,263	51,268	60,639	68,426

Kommissionen har i oktober 2010 skickat till EU:s budgetmyndighet ett preciserat förslag till budgetar för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Budgetarnas totala slutsumma föreslås öka med 3,060 miljoner euro, dvs. till sammanlagt cirka 40,3 miljoner euro.

Riksdagen har i oktober 2009 genom statsrådets skrivelse (U 73/2009) informerats om de europeiska finanstillsynsförordningarna.

1.3 Förordningen om Europeiska systemrisknämnden

Enligt artikel 1 i förordningen om Europeiska systemrisknämnden är Europeiska systemrisknämnden en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Enligt artikel 3 ska Europeiska systemrisknämnden ansvara för makroöverföringen av unionens finansiella system, i syfte att bidra till att förhindra eller minska systemrisker för den finansiella stabiliteten i unionen som kan uppstå på grund av utvecklingen inom det finansiella systemet, med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen, så att omfattande finansiella krissituationer kan undvikas. Nämnden ska bidra till att den inre marknaden fungerar smidigt och därigenom garantera att finanssektorn på ett hållbart sätt bidrar till den ekonomiska tillväxten.

Enligt artikel 4 ska det i den europeiska systemrisknämnden finnas en styrelse, en styrkommitté, ett sekretariat, en rådgivande vetenskaplig kommitté och en rådgivande teknisk kommitté. Enligt artikel 5 ska Europeis-

ka centralbankens ordförande vara ordförande i Europeiska systemrisknämnden under den första femårsperioden. För efterföljande mandatperioder ska ordföranden utses i enlighet med vad som fastställs efter den översyn som avses i artikel 20.

Enligt artikel 6 ska i styrelsen för Europeiska systemrisknämnden ingå följande ledamöter med rösträtt: Europeiska centralbankens ordförande och vice ordförande, de nationella centralbankscheferna, en ledamot av Europeiska kommissionen, ordförandena för de europeiska tillsynsmyndigheterna, ordföranden och de två vice ordförandena i den rådgivande vetenskapliga kommittén och ordföranden i den rådgivande tekniska kommittén. Styrelseledamöter utan rösträtt är en företrädare på hög nivå från respektive medlemsstats nationella tillsynsmyndighet och ordföranden i Ekonomiska och finansiella kommittén.

Enligt artikel 7 ska ledamöterna i Europeiska systemrisknämnden, när de deltar i styrelsens och styrkommitténs arbete eller i annan verksamhet som rör Europeiska systemrisknämnden, agera opartiskt och uteslutande i hela unionens intresse. De får inte begära eller ta emot instruktioner från medlemsstater, unionsinstitutioner eller något annat offentligt eller privat organ. Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller något annat offentligt eller privat organ får försöka påverka ledamöterna i Europeiska systemrisknämnden när de fullgör sina uppgifter i nämnden.

Enligt artikel 15 ska Europeiska systemrisknämnden till de europeiska tillsynsmyndigheterna lämna de uppgifter om risker som tillsynsmyndigheterna behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag. De europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska centralbankssystemet (ECBS), kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna och nationella statistikmyndigheterna ska ha ett nära samarbete med Europeiska systemrisknämnden och lämna alla uppgifter som denna behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag i enlighet med unionens lagstiftning.

Konstateras betydande risker när det gäller makroövervakningen av unionens finansiella system, ska Europeiska systemrisknämnden enligt artikel 16 utfärda varningar och vid

behov även rekommendationer om korrigerande åtgärder, inbegripet vid behov även lagstiftningsinitiativ.

Varningarna och rekommendationerna får vara av allmän eller specifik natur och ska särskilt riktas till hela unionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter. Om en varning eller en rekommendation riktas till en eller flera tillsynsmyndigheter, ska även den berörda medlemsstaten underrättas om detta. Rekommendationerna ska innehålla en angiven tidsfrist för de åtgärder som politiken kräver. Rekommendationer får också riktas till kommissionen när det är fråga om unionslagstiftningen. Varningarna eller rekommendationerna ska samtidigt som de skickas till mottagarna också skickas till rådet och kommissionen, och om de är ställda till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter även lämnas till de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Om en rekommendation är ställd till kommissionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter ska mottagarna enligt artikel 17 underrätta Europeiska systemrisknämnden och rådet om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationerna och lämna godtagbara skäl för passivitet.

Riksdagen har i oktober 2009 genom statsrådets skrivelse (U 64/2009) informerats om förordningen om Europeiska systemrisknämnden.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Mål och medel

De europeiska finanstillsynsförordningarna och förordningen om Europeiska systemrisknämnden är sådana förordningar med allmän giltighet som avses i artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De är till alla delar bindande och direkt tillämpliga i varje medlemsstat. Förordningarna i sig

förutsätter inte något nationellt ikraftsättande.

Lagen om Finansinspektionen trädde i kraft vid ingången av 2009. I lagen har inte kunnat beaktas konsekvenserna av att Finansinspektionen hör till det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Finansinspektionen ska följa de beslut som de europeiska tillsynsmyndigheterna inom ramen för sina befogenheter har fattat. Finansinspektionen ska beakta de europeiska tillsynsmyndigheternas och Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och råd. Om rekommendationerna eller råden inte följs ska de europeiska tillsynsmyndigheterna, och på motsvarande sätt Europeiska systemrisknämnden, underrättas om avvikelser och motiveringen till denna.

Finansinspektionen deltar genom de europeiska tillsynsmyndigheterna i beredningen av tekniska standarder. Även om tekniska standarder inte får innebära politiska val kan de innehålla bestämmelser om samma saker som har föreskrivits i lag eller förordning i Finland. De nationella ministerierna och parlamenten deltar inte i beredningen eller godkännandet av de tekniska standarderna. Detta innebär för det första att de nationella ministeriernas och parlamentets ställning i samband med beredningen och godkännandet av författningar försvagas. Europaparlamentet och rådet kan dock motsätta sig en teknisk standard för tillsyn inom tre månader efter att tillsynsstandarderna har delgetts dem.

De ministerier som svarar för författningsberedningen i finanssektorn får information om de tekniska standarderna först när en europeisk tillsynsmyndighet inleder ett offentligt samråd om dem. Detta är vanligen inte tillräckligt om den tekniska standarden inverkar på en lag som riksdagen har godkänt eller standarden har en omfattande eller principiell inverkan på statsrådets eller ministeriets förordning.

De inhemska författningarna och EU-rättsakterna kommer i fortsättningen att bilda en allt mera svårhanterlig helhet vars delar är i olika skeden av beredningsprocessen i olika inhemska organ och EU-organ. Beredningen av EU-rättsakter inom finanssektorn fördelar sig i praktiken allt tydligare i å ena sidan beredningen av Europaparlamentets och rådets rättsakter och å andra sidan beredningen av

kommissionens rättsakter. Finland ska ha en beredskap att snabbt och i ett tillräckligt tidigt skede skapa sig en åsikt om ändringsförslagen och deras följder för både Finlands och Europeiska unionens lagstiftning. Detta förutsätter ett intensivare samarbete mellan de berörda ministerierna och Finansinspektionen när det gäller beredningen av rättsakter och normer.

Finansinspektionen deltar som enda finländska myndighet i det de europeiska tillsynsmyndigheternas beredningsarbete för tekniska standarder. Det är sannolikt att de europeiska tillsynsmyndigheterna under de närmaste åren bereder en stor mängd, delvis mycket omfattande, tekniska standarder som lämnas till kommissionen för godkännande. Finansinspektionen har de bästa möjligheterna i Finland att utreda och bedöma innehållet i och följderna av de tekniska standarderna. Finansinspektionen ska ge dessa uppgifter, utredningar och bedömningar till de berörda ministeriernas förfogande. Ministerierna föreslås inte bara kunna beakta Finansinspektionens utredning i sin egen lagberedning och vid samordningen av ärenden som gäller Europeiska unionen, utan också för Finansinspektionen kunna framföra sina synpunkter om de följder som de tekniska standarderna kan ha för finsk lagstiftning. Det är speciellt motiverat att framföra sina synpunkter i sådana fall där de tekniska standarderna har en inverkan på en lag som riksdagen stiftar eller en betydande inverkan på en förordning som statsrådet eller ett ministerium utfärdar. Det föreslås att riksdagen ska få en redogörelse av det berörda ministeriet, utgående från Finansinspektionens värdering och beredning, för åtminstone de tekniska standarder som väsentligt påverkar lagarna.

Finansinspektionens direktör är på tjänstens vägnar medlem i tillsynsstyrelsen för den europeiska tillsynsmyndigheten. Som medlem av ett av tillsynsmyndighetens organ ska direktören vara oberoende och opartisk. Det samma gäller i de fall då direktören eller någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen har ett uppdrag i något organ inom Europeiska systemrisknämnden. Det är fråga om ett oberoende beslutsfattande utan yttre påverkan. Finansinspektionens direktör och övriga tjänstemän omfattas av bestämmelserna

om tjänsteansvar även när de är verksamma i organ inom de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden.

Varje medlemsstat ska själv fatta beslut om den nationella tillsynsmyndighetens organisation och interna ansvarsförhållanden. I Finland har Finansinspektionens direktion till uppgift att övervaka Finansinspektionens verksamhet också till den del som Finansinspektionens direktör eller någon annan tjänsteman är Finansinspektionens representant i den europeiska tillsynsmyndigheten. Kravet på oberoende hindrar inte heller att styrelsen på sitt möte diskuterar ett ärende som inletts vid den europeiska tillsynsmyndigheten. Kravet på oberoende enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna bestäms i sista hand med stöd av eventuell rättspraxis vid EU-domstolen.

Bankfullmäktiges allmänna tillsynsuppgift och den tillsynsuppgift som Finansinspektionens direktion har utvidgas till att omfatta också Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. För att tillsynen av Finansinspektionens verksamhet ska vara effektiv ska den grunda sig på tillräckligt aktuell och täckande information om hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn fungerar, vilken typ av ärenden som har inletts vid de europeiska tillsynsmyndigheterna, hur Finansinspektionens ståndpunkter i ärenden vid de europeiska tillsynsmyndigheterna bildas och vilka ståndpunkterna är samt hur Finansinspektionen har kunnat påverka besluten. Det är nödvändigt att säkerställa att bankfullmäktige och direktionen även i framtiden har tillräckliga möjligheter att få den information som de behöver för att kunna sköta sina uppgifter. Det är också nödvändigt att överväga hur bankfullmäktiges resurser i praktiken ska kunna stärkas så att bankfullmäktige har möjlighet att sammanträda tillräckligt ofta, få mångsidiga och täckande utredningar om Finansinspektionens verksamhet i det europeiska systemet för finansiell tillsyn samt möjlighet att övervaka genomförandet och följderna av de beslut som bankfullmäktige fattat. Detta är viktigt, eftersom avsikten med den allmänna tillsyn som bankfullmäktige utövar framför allt är att säkra en demokratisk ansvarsskyldighet vid Finansinspektio-

nen. Den allmänna tillsyn som bankfullmäktige utövar kan främjas av att även finanssektorn och företrädare för dess kunder hörs.

Enligt artikel 37 i de europeiska finanstillsynsförordningarna ska det i varje europeisk tillsynsmyndighet finnas en intressentgrupp som ska underlätta samråd med intressenter. I dessa intressentgrupper ingår inte bara aktörer inom området utan också konsumenter och övriga användare av tjänsterna.

I dagens läge ska finansinspektionen årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna om bl.a. Finansinspektionens budget, målen för verksamheten och måluppfyllelsen. Det är det nödvändigt med ett utökat samråd som även omfattar konsumenter och övriga användare av finanstjänsterna, med tanke på syftet med Finansinspektionens verksamhet och samråden med användare av tjänster inom de europeiska tillsynsmyndigheterna samt med tanke på tillsynsmyndigheternas uppgift att främja konsumentskyddet inom finanssektorn.

2.2 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att lagen om Finansinspektionen ändras. Det föreslås att det till lagen fogas bestämmelser om att Finansinspektionen ska höra till det europeiska systemet för finansiell tillsyn och om Finansinspektionens skyldighet att i sin verksamhet beakta de europeiska tillsynsmyndigheternas beslut, direktiv och rekommendationer, Europeiska systemrisknämndens rekommendationer samt kommissionens rättsakter om tekniska standarder.

Enligt förslaget ska Finansinspektionen samarbeta med berörda ministerier i ärenden som gäller regleringen av finansmarknaden. Finansinspektionen ska meddela ministeriet i fråga om beredningen av en teknisk standard som är under arbete vid de europeiska tillsynsmyndigheterna, om denna standard kan påverka den finska lagstiftningen. Finansinspektionen ska också meddela berörda ministerier om ett ärende som är under beredning vid de europeiska tillsynsmyndigheterna har en sådan inverkan på den finländska finansmarknaden eller dess stabilitet som inte kan anses vara ringa.

De möjligheter som bankfullmäktige och Finansinspektionens direktion har att övervaka Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn ska enligt förslaget säkras. För det första föreslås det att direktionen föreskrivs en skyldighet att till de berättelser som ges till bankfullmäktige lägga till en del som beskriver Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. För det andra föreskrivs Finansinspektionens direktör enligt förslaget en skyldighet att hålla direktionen informerad om sådana viktiga omständigheter och initiativ som inletts genom de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden. Därtill föreslås det att direktionen förutom representanter för aktörerna ska höra representanter för konsumenterna och för övriga användare av finansiella tjänster om målen för tillsynen och måluppfyllelsen samt bl.a. om Finansinspektionens budget.

Det föreslås i propositionen att Finansinspektionens rätt att överföra inspektionsuppgifter eller beslutanderätt till en behörig myndighet i en annan EES-stat ska begränsas till att gälla endast situationer där tillsynen av gränsöverskridande finansinstitut eller finansiella grupper effektiviseras.

Det föreslås att det till lagen för tydlighetens skull fogas bestämmelser om de beslut som de europeiska tillsynsmyndigheterna i

enskilda fall kan ge till Finansinspektionens tillsynsobjekt och övriga aktörer på finansmarknaden.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Regeringspropositionen har inga ekonomiska följder för Finansinspektionen eller för andra instanser.

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn grundar sig på de förordningar av Europaparlamentet och rådet som är direkt förpliktande för Finansinspektionen. Nedan bedöms de ekonomiska konsekvenserna av att Finansinspektionen ska höra till det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Finansinspektionen ska delta i finansieringen av den europeiska tillsynsmyndigheten. Finansinspektionens andel av den totala mängden nationella bidrag är sju trehundrafyrtiofemtedelar, dvs. 2,029 procent. Utvecklingen av Finansinspektionens bidrag under de närmaste åren beskrivs i tabell 2, som baserar sig på kommissionens bedömning av utvecklingen av de europeiska tillsynsmyndigheternas sammanlagda budget och av den totala mängden nationella bidrag (presenterad i samband med tabell 1)

Tabell 2. Finansinspektionens andel av finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet, beräknat enligt tabell 1

År	2011	2012	2013	2014
Finansinspektionens bidrag totalt	453 000 €	624 000 €	738 000 €	833 000 €

Med beaktande av de justeringar i de europeiska tillsynsmyndigheternas budgetar som kommissionen i oktober 2010 har föreslagit ökar Finansinspektionens andel till uppskattningsvis 490 000 euro 2011.

Finansinspektionen deltar numera genom medlemsavgifter i täckandet av kostnaderna för Kommittén för europeiska banktillsyns-

myndigheter, Europeiska värdepapperstillsynskommittén och Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner. Medlemsavgifterna uppgick 2010 till sammanlagt 229 000 euro. När reformen träder i kraft upphör kommittéernas verksamhet och deras uppgifter överförs till de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Deltagandet i det europeiska systemet för finansiell tillsyn innebär för det första att Finansinspektionens bidrag ökar, det första verksamhetsåret ungefär till det dubbla, dvs. från nuvarande 229 000 euro (0,9 % av Finansinspektionens verksamhetskostnader) till beräknade 490 000 euro (2 % av verksamhetskostnaderna). I hur hög grad kostnaderna för Finansinspektionens övriga internationella samarbete ökar beror mycket på hur de europeiska tillsynsmyndigheterna organiserar sin verksamhet och hur samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna utvecklas.

Man kan anta att en större andel av Finansinspektionens verksamhet än hittills kommer att hänföra sig till samarbete inom hela Europeiska unionen och till annat internationellt samarbete. En allt större del av tillsynssamarbetet inom unionen består av vanlig tillsynsverksamhet, vilket ska beaktas när resurserna för tillsynsverksamheten riktas. Samtidigt ska man bedöma de synergieffekter och den eventuella ökade arbetsmängd som det europeiska systemet för finansiell tillsyn leder till för Finansinspektionens del. Finansinspektionen ska utnyttja den beredning och den kunskap som kan fås via de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden.

Utgående från det ovan nämnda kan man preliminärt bedöma att helhetskostnaderna för Finansinspektionen inte ökar märkbart till följd av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, åtminstone inte under systemets första verksamhetsår. Det är viktigt att Finansinspektionen själv noggrant följer resursfördelningen och utvecklingen av verksamhetskostnaderna, utvärderar den framtida utvecklingen och vidtar sådana åtgärder som situationen kräver.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna och andra konsekvenser

Även de konsekvenser som är viktiga för myndigheternas verksamhet hänför sig direkt till de europeiska finanstillsynsförordningarna och förordningen om Europeiska systemrisknämnden. Konsekvenserna är väsentliga.

Konsekvenserna för Finansinspektionens verksamhet beror framför allt på att de europeiska tillsynsmyndigheterna är EU-organ.

Finansinspektionen är skyldig att följa sådana beslut som en europeisk tillsynsmyndighet meddelat inom ramen för sina befogenheter. Dessa beslut ska följas i stället för sådana beslut som Finansinspektionen möjligen tidigare har fattat om samma sak. Finansinspektionen ska delta i administrationen av och täckandet av kostnaderna för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Reformen har inte betydande personalkonsekvenser för Finansinspektionen. Resurserna ska dock delvis fördelas på nytt, vilket kan ske efter en längre tid.

De europeiska finanstillsynsförordningarna begränsar ministeriernas, närmast finansministeriets och social- och hälsovårdsministeriets, verksamhetsmöjligheter i fråga om lagberedningsarbetet. De europeiska finanstillsynsförordningarna innebär också att riksdagens lagstiftningsbehörighet minskar. Ministerierna och riksdagen har inte rätt att delta i beredningen av EU:s tekniska standarder eller fatta beslut om dem, även om Finland till följd av en sådan teknisk standard som kommissionen har godkänt måste ändra en lag eller en förordning.

Konsekvenserna kan bättre bedömas när de europeiska finanstillsynsförordningarna, förordningen om Europeiska systemrisknämnden och kompletterande ändringar i direktiv som gäller finanssektorn har satts i kraft i sin helhet och när det finns några års erfarenhet av systemet. Anpassningen till det nya systemet underlättas för Finansinspektionens del av att Finansinspektionen, i likhet med de nationella tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna i EU, under flera år har deltagit i kommittéarbete vid de europeiska tillsynsmyndigheterna.

I regeringens proposition föreslås det att det ska göras sådana ändringar i lagen om Finansinspektionen som beaktar att Finansinspektionen ska ingå i det europeiska systemet för finansiell tillsyn. I propositionen ökas Finansinspektionens skyldighet att informera berörda ministerier och att samarbeta med ministerierna när det gäller beredningen av bestämmelser. Dessa skyldigheter gäller inte enskilda tillsynsbeslut och äventyrar inte heller i övrigt Finansinspektionens självständiga beslutsfattande. I propositionen främjas dessutom möjligheterna för bankfullmäktige och

Finansinspektionens direktion att övervaka Finansinspektionens verksamhet till den del Finansinspektionen är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Propositionen har inte någon väsentlig inverkan på Finansinspektionens tillsynsobjekt, övriga näringsidkare på finansmarknaden och inte heller på dessa näringsidkares ställning eller verksamhet. Betydelsen av konsumentskydd och annat kundskydd vid tillsynen av finansmarknadsaktörer understryks genom att Finansinspektionens direktion enligt förslaget ska höra konsumenterna och övriga användare av finansiella tjänster bl.a. om de mål som ska ställas och måluppfyllelsen. För finanssektorns del leder förordningarna om den europeiska finanstillsynen också till att en europeisk tillsynsmyndighet i vissa fall kan meddela beslut som direkt förpliktar en aktör på den finländska finansmarknaden.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Under arbetets gång sände finansministeriet propositionsutkastet till Finansinspektionen och var i kontakt med social- och hälsovårdsministeriet. Utlåtande om utkastet till proposition har begärts av justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen och Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry. Dessutom sändes propositionsutkastet för kännedom till arbets- och näringsministeriet, konsumentombudsmannen, Eläkesäätiöyhdistys - ESY ry, Centralhandelskammaren, Kuluttajat - Konsumenterna ry, Lokalförsäkringsgruppens Centralförbund rf, NASDAQ OMX Helsinki Oy, Paikallisuuspankkiliitto ry, Aktiespararnas Centralförbund rf, OP-Centralen anl, Finlands konsumentförbund rf, Finlands försäkringsmäklarförbund rf, Sparbanksförbundet rf, Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf, Försäkringskassorna rf, Akava rf, Finlands näringsliv rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, och Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf.

Utlåtande om utkastet till proposition gavs av justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen,

Konsumentverket/konsumentombudsmannen, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry, Eläkesäätiöyhdistys - ESY ry, Centralhandelskammaren, Aktiespararnas Centralförbund rf, OP-centralen anl, Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Akava rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf och Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf. Remissinstanserna ställde sig positiva till de föreslagna ändringarna.

Samarbetet mellan Finansinspektionen och ministerierna när det gäller beredningen av unionens tekniska standarder ansågs i regel viktigt. I vissa utlåtanden föreslogs det att Finansinspektionen i fråga om beredningen av de tekniska standarderna också ska höra verksamhetsområdet eller andra myndigheter, eller att hörande av verksamhetsområdet ska föreskrivas i lag. Till dessa delar har man i propositionen stannat för att hörande används enligt Finansinspektionens bedömning och utgående från tillämpningen av principerna för god förvaltning.

I ett utlåtande föreslogs det att skyldigheten för Finansinspektionen att höra utomstående instanser bl.a. om målen för tillsynen ska utvidgas till att omfatta också representeranter för löntagargrupporganisationer inom finanssektorn. Till denna del har det i den fortsatta behandlingen ansetts att hörande av finansmarknadsaktörerna enligt nuvarande modell och hörande av konsumenterna och övriga användare av finanstjänsterna i enlighet med propositionen ska räcka. Enligt förslaget kan Finansinspektionens direktion överväga ett mera omfattande hörande. I justitieministeriets utlåtande fästes uppmärksamhet vid bl.a. frågan om det i samband med samarbetet mellan Finansinspektionen och ministerierna kan uppstå problem med kravet på oberoende enligt 11 och 15 § i lagförslaget. Till denna del betonas det i motiveringarna till 3 § i lagförslaget att samarbetet inte får inverka på detta oberoende. Propositionen utgår från att samarbetet och bestämmelser om det är viktigt med tanke på bevakningen av Finlands intressen.

Dessutom föreslogs det i utlåtandena några uttrycksmässiga eller tekniska ändringar i motiveringarna och i lagförslaget. De förslag till preciseringar som har framförts i utlåtandena har i mån av möjlighet beaktats vid beredningen av den slutliga propositionen.

5 Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Grundandet av det europeiska systemet för finansiell tillsyn hänför sig till Europaparlamentets och rådets direktiv (2010 / /EU) om ändring av direktiv 1998/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG med avseende på befogenheterna för Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Genom direktivet ändras branschvisa bestämmelser i de direktiv som nämns i det förstnämnda direktivets rubrik. Genom direktivet ges de europeiska tillsynsmyndigheterna i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder om tillämpningen och verkstäl-

landet av specificerade branschvisa bestämmelser. Det ska även göras en specifikation av de branschvisa bestämmelser enligt vilka de europeiska tillsynsmyndigheterna har befogenhet att avgöra meningsskiljaktigheter mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och fatta beslut som är bindande för dessa. Samtidigt preciseras de nationella myndigheternas skyldighet att ge information till de europeiska tillsynsmyndigheterna. Dessa åläggs dessutom att göra upp och publicera förteckningar över finanssektorns aktörer och över andra viktiga frågor. Den nationella lagstiftningen ska före utgången av 2011 överensstämma med direktivens krav. Direktivet kräver flera ändringar i den finska lagstiftningen om finansmarknaden. Propositionerna som gäller ändringarna ges till den nya riksdag som sammanträder efter valet.

Riksdagen har genom statsrådets skrivelse (U 2/2010) i februari 2010 informerats om direktivförslaget.

Kommissionen har för avsikt att senare ge ett andra direktivförslag som bl.a. ska innehålla motsvarande ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II).

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om Finansinspektionen

3 §. Uppgiftsområde. Det föreslås att det omnämmande i 3 mom. 7 punkten i den gällande paragrafen som avser Finansinspektionens deltagande i Europeiska banktillsynskommitténs, Europeiska värdepapperskommitténs och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommitténs arbete ska ändras så att det omfattar ett deltagande samarbetet inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn enligt den nya 3 a § som enligt förslaget ska fogas till lagen.

3 a §. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Det föreslås att en ny 3 a § fogas till lagen.

I det föreslagna 1 mom. konstateras att Finansinspektionen är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Förslaget baserar sig på artikel 2 i de europeiska finanstillsynsförordningarna.

Det föreslås att det i 2 mom. ska ingå bestämmelser om att Finansinspektionen i sitt beslutsfattande och i sin övriga verksamhet ska beakta de europeiska tillsynsmyndigheternas beslut, direktiv och rekommendationer och Europeiska systemrisknämndens rekommendationer.

Finansinspektionen ska i sin verksamhet liksom beakta sådana rättsakter inom Europeiska kommissionen som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den befogenhet som kommissionen enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna har. I artikel 10 och 15 i respektive finanstillsynsförordning finns bestämmelser om kommissionens allmänna behörighet att på framställning av de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärda sådana förordningar och meddela sådana beslut, och denna behörighet anges mera detaljerat i respektive direktiv om finansmarknaden.

Enligt 3 mom. ska Finansinspektionen, om den undantagsvis inte kan följa ett direktiv eller en rekommendation, ange orsaken till detta för den europeiska tillsynsmyndighet

eller Europeiska systemrisknämnd som utfärdat direktivet eller rekommendationen. Om det t.ex. strider mot finsk lag att följa direktivet får direktivet inte till den del följas.

I fråga om direktiv och rekommendationer baserar sig 2 och 3 mom. på artikel 16 i de europeiska finanstillsynsförordningarna och artikel 16 och 17 i förordningen om Europeiska systemrisknämnden. Dessutom baserar sig 2 mom. på att de nationella tillsynsmyndigheterna är skyldiga att följa de europeiska tillsynsmyndigheternas beslut, som dessa myndigheter utfärdar med stöd av befogenheten enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna.

3 b §. Samarbete kring beredningen av bestämmelser. Av de orsaker som nämnts ovan i avsnitt 2.1 om den allmänna motiveringen är det nödvändigt att vid beredningen av inhemska normer och EU-normer effektivisera samarbetet mellan Finansinspektionen och ministerierna. Det är nödvändigt att föreskriva om saken också av den orsaken att Finansinspektionen inte är en del av statens linjeförvaltning, utan den är en del av det egna landets centralbank.

I 1 mom. föreslås det att Finansinspektionen ska bereda de bestämmelser som ska ges med stöd av Finlands lag och delta i de europeiska tillsynsmyndigheternas beredning av tekniska standarder, dvs. bestämmelser, genom att samarbeta med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och andra behöriga ministerier. I vissa fall kan en teknisk standard höra till justitieministeriets eller arbets- och näringsministeriets verksamhetsområde. Finansinspektionen ska då samarbeta också med dessa ministerier. I samarbetet är det viktigt att ministeriet informeras om beredningsprojektets start, framskridande och avslutning och att informationen beaktar projektets natur och omfattning. Finansinspektionen och ministerierna ska diskutera och komma överens om hur samarbetet ska genomföras i praktiken. Avsikten med propositionen är inte att göra samarbetet styvare, utan att skapa en grund för det och att upp-

muntra parterna till ett beredningssamarbetet som är förenligt med nationella intressen.

I samarbetet mellan Finansinspektionen och ministerierna är det inte tillåtet att påverka det oberoende som Finansinspektionens direktör har t.ex. när han eller hon i tillsynsstyrelsen vid den europeiska tillsynsmyndigheten behandlar frågor som gäller de tekniska standarderna. Finansinspektionens direktör är inte skyldig att ta hänsyn till vilken uppfattning övriga myndigheter i Finland eller verksamhetsområdet har av hurudan en teknisk standard ska vara. Det centrala syftet med samarbetet är att försäkra sig om att ministerierna tillräckligt tidigt får information om beredningen av sådana tekniska standarder som påverkar lagstiftningen. Ministerierna kan då bl.a. bättre bereda sig på att framföra sin uppfattning om ett förslag till teknisk standard under ett offentligt samråd och möjligen i EU-rådet.

I 2 mom. föreslås närmare bestämmelser om samarbetet i sådana ärenden som inleds vid de europeiska tillsynsmyndigheterna. Enligt 2 mom. 1 punkten ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera det berörda ministeriet om att beredningen av en teknisk standard har inletts, om den tekniska standarden enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka finsk lagstiftning. Anmälan ska göras om standarden förutsätter ändringar i en finsk lag eller förordning. Finansinspektionen ska i samarbete med den berörda myndigheten bedöma vilka åtgärder som ska vidtas. Det kan t.ex. vara fråga om ett förslag till ändring av standarden, förberedelse inför en ändring av finsk lagstiftning eller en prövning av båda alternativen.

Enligt momentet ska Finansinspektionen inte vara skyldig att informera om att beredningen av sådana standarder som inte påverkar finsk lagstiftning har inletts. Trots detta kan det vara motiverat att Finansinspektionen i praktiken också informerar om att en sådan beredning har inletts. Informationen kan för det första ha betydelse för ministeriets författningsberedning, även om den tekniska standarden inte direkt förutsätter att en lag eller en förordning ändras. För det andra är det möjligt att utredningen av konsekvenserna av standarden förutsätter ett samarbete mellan Finansinspektionen och ministeriet.

Den föreslagna paragrafen innehåller inte bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med andra möjliga instanser i fråga om beredningen av tekniska standarder. I dessa fall är det mest ändamålsenligt att överlåta åt Finansinspektionen att avgöra frågan om hörande. I enlighet med principerna om god förvaltning har det i Finland ansetts viktigt att i lagstiftningsprojekt som gäller finanssektorn höra representanter för aktörerna. Det kan i praktiken vara motiverat att utvidga hörandet av representanter för aktörerna så att det också omfattar beredningen av tekniska standarder. På detta sätt främjas möjligheterna att bedöma tillämpningen av den tekniska standarden på finska förhållanden och möjligheterna att inverka på det slutliga innehållet i standarden. Hörande av aktörerna i finanssektorn förordas också i bestämmelserna i de europeiska finanstillsynsförordningarna, enligt vilka de europeiska tillsynsmyndigheterna ska genomföra offentliga samråd om förslagen till tekniska standarder och begära utlåtanden om förslagen av finanssektorns intressentgrupp. En teknisk standard kan därtill gälla uppgiftsområdet för vissa specialmyndigheter, t.ex. konsumentombudsmannen eller konkurrensverket, och det kan då vara nödvändigt att höra den berörda myndigheten.

I 2 mom. 2 punkten föreslås det att Finansinspektionens anmälningskyldighet ska utvidgas så att den också omfattar andra ärenden som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet och som enligt Finansinspektionens bedömning kan ha en sådan inverkan på den finländska finansmarknaden och dess stabilitet som inte kan anses vara ringa. Det kan vara fråga om ärenden som anknyter till ett direktiv eller en rekommendation som bereds vid en europeisk tillsynsmyndighet eller som anknyter till hanteringen av en krissituation.

Den informationsskyldighet som Finansinspektionen enligt 2 mom. 1 och 2 punkten föreslås ha ska basera sig på Finansinspektionens bedömning. Avsikten med detta är att å ena sidan betona att Finansinspektionen gör en bedömning utgående från de uppgifter som den har till sitt förfogande och å andra sidan att bedömningen görs ur tillsynsmyndighetens synvinkel. Om exempelvis infor-

mation som påverkar stabiliteten på finansmarknaden inte ges ska bedömningen ske i enlighet med principerna om god förvaltning. Den föreslagna bestämmelsen innebär inte frihet att bedöma om ministeriet ska informeras eller inte.

I 3 mom. föreslås det bestämmelser om att riksdagen ska informeras när ett förslag till en teknisk standard vid en europeisk tillsynsmyndighet har en inverkan som inte kan anses vara ringa på en lag som riksdagen har stiftat. Förslaget anknyter till tillämpningen av 97 § i grundlagen. Enligt den andra meningen i 97 § 1 mom. ska riksdagens stora utskott få en utredning om beredningen i unionen av andra ärenden än sådana som gäller utrikes- och säkerhetspolitik.

Eftersom den finska myndighet som i Europeiska unionen sköter beredningen av rättsakten i det föreliggande fallet inte är ett ministerium utan Finansinspektionen föreslås det i 3 mom. att Finansinspektionen ska vara skyldig att inleda en beredning för att informera riksdagen. Detta sker genom att Finansinspektionen utan dröjsmål lägger fram för det berörda ministeriet ett förslag till statsrådets redogörelse för riksdagen. Där ska beskrivas det aktuella förslaget till standard, bedömas vilken inverkan standarden har på finsk lagstiftning och vilka de ekonomiska konsekvenserna och övriga konsekvenser av standarden är. Dessutom ska där ingå Finansinspektionens åsikt om förslaget till standard. Det berörda ministeriet ska besluta om innehållet i statsrådets redogörelse.

10 §. Direktionsens uppgifter. Det föreslås att 2 mom. 12 punkten ändras så att Finansinspektionens direktion i frågor som avses i denna paragraf utöver representanter för finansmarknadsaktörerna ska höra representanter för konsumenterna och övriga användare av finanstjänster. Skyldigheten att höra ska omfatta de mål som ställs för tillsynen och måluppfyllelsen, Finansinspektionens budget samt en bedömning av vilka förändringar som väntas ske i tillsynen, deras inverkan på avgiftsinkomsterna och vilka åtgärder de väntade förändringarna kräver.

Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen. Enligt förslaget ska de berättelser som ges till bankfullmäktige också inkludera Finansinspektionens verksamhet som en del

av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Exempelvis i den årliga berättelse om Finansinspektionens verksamhet som ges till bankfullmäktige ska det redogöras för vilka mål Finansinspektionen har för sin verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, måluppfyllelsen och en bedömning av vilka förändringar som väntas ske.

11 §. Direktör. Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen. I momentet ska det för tydlighetens skull konstateras att det i de europeiska finanstillsynsförordningarna finns bestämmelser om direktörens oberoende ställning vid skötseln av uppdraget som medlem i tillsynsstyrelsen eller förvaltningsstyrelsen för en europeisk tillsynsmyndighet. Dessa bestämmelser ingår i artiklarna 42 och 46 i de europeiska finanstillsynsförordningarna.

12 §. Direktörens uppgifter. Det föreslås att 4 punkten ändras så att det till punkten fogas en skyldighet för direktören att hålla direktionen informerad om sådana omständigheter och initiativ som har kommit till direktörens kännedom genom de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden. Utöver de omständigheter som påverkar utvecklingen på finansmarknaden, vilket för närvarande nämns i denna punkt, ska direktionen hållas informerad om sådana omständigheter kan påverka lagstiftningen inom finanssektorn, såsom tekniska standarder som är under beredning vid de europeiska tillsynsmyndigheterna.

15 §. Oberoende ställning. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. I momentet ska det för tydlighetens skull konstateras att det i förordningen om Europeiska systemrisknämnden finns bestämmelser om det oberoende som en tjänsteman vid Finansinspektionen ska agera enligt när han eller hon deltar i styrelsearbetet i Europeiska systemrisknämnden, eller när tjänstemannen sköter andra uppgifter för nämnden. Dessa bestämmelser finns i artikel 7 i förordningen om Europeiska systemrisknämnden.

67 §. Överföring av inspektionsuppgifter. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. i vilket det ingår bestämmelser om möjligheten enligt artikel 28.1 i de europeiska finanstillsynsförordningarna att be-

gränsa Finansinspektionens rätt att avtala om en överföring av uppgifter eller ansvar till de andra EES-staternas tillsynsmyndigheter. Enligt momenten är en överföring möjlig endast för effektiv tillsyn av gränsöverskridande tillsynsobjekt eller konglomerat.

71 §. Rätt och skyldighet att lämna ut information. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras så att Finansinspektionen har rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter också till de europeiska tillsynsmyndigheterna, Gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden. Artikel 35 i de europeiska finanstillsynsförordningarna förutsätter att medlemsstaternas behöriga myndigheter till de europeiska tillsynsmyndigheterna ska lämna all information som dessa behöver för att kunna sköta sina uppgifter. Även artikel 15 i förordningen om Europeiska systemrisknämnden innehåller bestämmelser enligt vilka de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska lämna till Europeiska systemrisknämnden den information som nämnden behöver för att kunna sköta sina uppgifter.

74 a §. Beslut av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Det föreslås att det för tydlighetens skull tas in i paragrafen bestämmelser om att ett beslut som Finansinspektionen

har meddelat i ett enskilt fall och som har vunnit laga kraft inte alltid är slutligt. I de fall som avses i artiklarna 17—19 i de europeiska finanstillsynsförordningarna då de krav som gäller finansinstitut, på basis av de EU-rättsakter som avses i artikel 1.2 i förordningarna, är direkt tillämpliga och när den nationella tillsynsmyndigheten inte har följt den europeiska tillsynsmyndighetens beslut för att korrigera situationen, kan den europeiska tillsynsmyndigheten nämligen fatta ett beslut som är riktat till ett enskilt finansinstitut. Enligt den europeiska tillsynsmyndighetens beslut ska finansinstitutet ändra sin verksamhet i enlighet med beslutet. Detta ska göras även om finansinstitutet handlar på ett sätt som har krävts eller godkänts i ett tidigare beslut från Finansinspektionen.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 3 § 3 mom. 7 punkten, 10 § 2 mom. 12 punkten, 12 § 4 punkten och 71 § 1 mom. 3 punkten samt
fogas till lagen nya 3 a och 3 b §, till 10 § ett nytt 5 mom., till 11 § ett nytt 5 mom., till 15 § ett nytt 3 mom., till 67 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 10/2010, ett nytt 6 mom. och till lagen en ny 74 a § som följer:

3 §

Uppgifter

Dessutom ska Finansinspektionen

7) delta i det samarbete inom Europeiska unionen som sker inom ramen för det europeiska system för finansiell tillsyn som avses i 3 a § och i annat internationellt myndighets-samarbete,

3 a §

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen är en del av det europeiska system för finansiell tillsyn som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av Europeiska bankmyndigheten, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, nedan *de europeiska finanstillsynsförordningarna*, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om makroövervakning av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av Europeiska systemrisknämnden, nedan *förordningen om Europeiska systemrisknämnden*. Syftet med systemet för finansiell tillsyn är att säkerställa tillsynen över Europeiska unionens finansiella system.

Finansinspektionen ska vid utförande av sina uppgifter, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beakta beslut, anvisningar och rekommendationer från Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, vilka avses i de förordningar som nämns i 1 mom., nedan *de europeiska tillsynsmyndigheterna*, rekommendationer från Europeiska systemrisknämnden samt de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller en rekommendation enligt 2 mom. ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelserna från anvisningen eller rekommendation samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

3 b §

Samarbete kring beredningen av föreskrifter

Finansinspektionen utför sin uppgift enligt 3 § 2 mom. 6 punkten, och till den del det är fråga om reglering av finansmarknaden, enligt 3 a §, i samarbete med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt andra behöriga ministerier.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål lämna det ministerium som svarar för beredningen av lagstiftningen om finansmarknaden

samt om marknadens funktion upplysningar om

1) beredningen av en teknisk standard som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, om den tekniska standarden enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka finsk lagstiftning, och

2) något annat ärende som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, om ärendet enligt Finansinspektionens bedömning kan ha en sådan inverkan på verksamheten på eller stabiliteten hos den finska finansmarknaden som inte kan anses vara ringa.

Om en teknisk standard enligt 2 mom. 1 punkten kan ha en sådan inverkan på finsk lagstiftning som inte kan anses vara ringa, ska Finansinspektionen utan dröjsmål för det ministerium som saken gäller lägga fram ett förslag till statsrådets redogörelse till riksdagen.

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

-----
12) årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna, konsumenterna och andra användare av finansiella tjänster om målen för tillsynen och måluppfyllelsen samt om den budget som avses i 3 punkten och den bedömning som avses i 11 punkten.

De berättelser som avses i 2 mom. 10 och 11 punkten ska också omfatta Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

11 §

Direktör

I de europeiska finanstillsynsförordningarna finns det bestämmelser om direktörens oberoende vid skötseln av uppdrag som med-

lem i tillsynsstyrelsen eller förvaltningsstyrelsen för en europeisk tillsynsmyndighet.

12 §

Direktörens uppgifter

Direktören ska

-----
4) hålla direktionen informerad om sådana omständigheter och initiativ som kommit fram genom Finansinspektionens, de europeiska tillsynsmyndigheternas och Europeiska systemrisknämndens verksamhet och som påverkar utvecklingen på finansmarknaden och lagstiftningen inom finanssektorn samt svara för andra redogörelser till direktionen,
-----

15 §

Oberoende ställning

I förordningen om Europeiska systemrisknämnden föreskrivs om det oberoende som en tjänsteman vid Finansinspektionen ska agera enligt när han eller hon sköter ett uppdrag som medlem i styrelsen för Europeiska systemrisknämnden eller andra uppgifter i samband med denna nämnd.

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

Finansinspektionen kan endast överföra sådan beslutanderätt och sådana inspektionsuppgifter som är nödvändiga för en effektiv tillsyn över tillsynsobjekt eller konglomerat som bedriver gränsöverskridande verksamhet.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

-----
3) myndigheter som övervakar finansmarknaden i andra EES-stater, andra myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i andra EES-stater samt till de europeiska tillsynsmyndigheterna, gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden.

Helsingfors den 3 december 2010

74 a §

Beslut av de europeiska tillsynsmyndigheterna

Om en europeisk tillsynsmyndighet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i de europeiska finanstillsynsförordningarna meddelar ett enskilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör i ett sådant ärende som Finansinspektionen tidigare har meddelat ett beslut i, ska den europeiska tillsynsmyndighetens beslut följas i stället för Finansinspektionens beslut. I de europeiska finanstillsynsförordningarna föreskrivs om överklagande av beslut som de europeiska tillsynsmyndigheterna har meddelat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Tapani Tölli*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 3 § 3 mom. 7 punkten, 10 § 2 mom. 12 punkten, 12 § 4 punkten och 71 § 1 mom. 3 punkten samt
fogas till lagen nya 3 a och 3 b §, till 10 § ett nytt 5 mom., till 11 § ett nytt 5 mom., till 15 § ett nytt 3 mom., till 67 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 10/2010, ett nytt 6 mom. och till lagen en ny 74 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Uppgifter

Dessutom ska Finansinspektionen

7) delta i *Europeiska banktillsynskommitténs, Europeiska värdepapperstillsynskommitténs och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommitténs arbete i syfte att utveckla tillsynssystemet och främja stabiliteten i finansmarknadsaktörernas verksamhet inom Europeiska unionen samt delta i annat internationellt myndighetssamarbete,*

Föreslagen lydelse

3 §

Uppgifter

Dessutom ska Finansinspektionen

7) delta i *det samarbete inom Europeiska unionen som sker inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn som avses i 3 a § och i annat internationellt myndighetssamarbete,*

3 a §

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av Europeiska bankmyndigheten, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europaparlamentets

och rådets förordning (EU) nr /2010 om inrättande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, **nedan de europeiska finanstillsynsförordningarna**, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr /2010 om makroövervakning av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av Europeiska systemrisknämnden, **nedan förordningen om Europeiska systemrisknämnden**. Syftet med systemet för finansiell tillsyn är att säkerställa tillsynen över Europeiska unionens finansiella system.

Finansinspektionen ska vid utförande av sina uppgifter, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beakta beslut, anvisningar och rekommendationer från Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, vilka avses i de förordningar som nämns i 1 mom., **nedan de europeiska tillsynsmyndigheterna**, rekommendationer från Europeiska systemrisknämnden samt de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller en rekommendation enligt 2 mom. ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelsen från anvisningen eller rekommendation samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

3 b §

Samarbete kring beredningen av föreskrifter

Finansinspektionen utför sin uppgift enligt 3 § 2 mom. 6 punkten, och till den del det är fråga om reglering av finansmarknaden, enligt 3 a §, i samarbete med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt andra behöriga ministerier.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål lämna det ministerium som svarar för beredningen av lagstiftningen om finansmarknaden samt om marknadens funktion upplys-

ningar om

1) beredningen av en teknisk standard som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, om den tekniska standarden enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka finsk lagstiftning, och

2) något annat ärende som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, om ärendet enligt Finansinspektionens bedömning kan ha en sådan inverkan på verksamheten på eller stabiliteten hos den finska finansmarknaden som inte kan anses vara ringa.

Om en teknisk standard enligt 2 mom. 1 punkten kan ha en sådan inverkan på finsk lagstiftning som inte kan anses vara ringa, ska Finansinspektionen utan dröjsmål för det ministerium som saken gäller lägga fram ett förslag till statsrådets redogörelse till riksdagen.

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

-----
12) årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna om målen för verksamheten och hur de förverkligats och likaså om den budget som avses i 3 punkten och bedömningen enligt 11 punkten.
-----

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

-----
12) årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna, konsumenterna och andra användare av finansiella tjänster om målen för tillsynen och måluppfyllelsen samt om den budget som avses i 3 punkten och den bedömning som avses i 11 punkten.

De berättelser som avses i 2 mom. 10 och 11 punkten ska också omfatta Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

11 §

Direktör

I de europeiska finanstillsynsförordningarna finns det bestämmelser om direktörens oberoende vid skötseln av uppdrag som med-

lem i tillsynsstyrelsen eller förvaltningsstyrelsen för en europeisk tillsynsmyndighet.

12 §

Direktörens uppgifter

Direktören ska

4) hålla direktionen informerad om sådana genom Finansinspektionens verksamhet uppdagade omständigheter som påverkar utvecklingen på finansmarknaden och svara för övriga redogörelser till direktionen,

12 §

Direktörens uppgifter

Direktören ska

4) hålla direktionen informerad om sådana omständigheter och initiativ som kommit fram genom Finansinspektionens, de europeiska tillsynsmyndigheternas och Europeiska systemrisknämndens verksamhet och som påverkar utvecklingen på finansmarknaden och lagstiftningen inom finanssektorn samt svara för andra redogörelser till direktionen,

15 §

Oberoende ställning

I förordningen om Europeiska systemrisknämnden föreskrivs om det oberoende som en tjänsteman vid Finansinspektionen ska agera enligt när han eller hon sköter ett uppdrag som medlem i styrelsen för Europeiska systemrisknämnden eller andra uppgifter i samband med denna nämnd.

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

Finansinspektionen kan endast överföra sådan beslutanderätt och sådana inspektionsuppgifter som är nödvändiga för en effektiv tillsyn över tillsynsobjekt eller konglomerat som bedriver gränsöverskridande verksamhet.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

3) myndigheter som övervakar finansmarknaden i andra EES-stater och andra myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i andra EES-stater,

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

3) myndigheter som övervakar finansmarknaden i andra EES-stater, andra myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i andra EES-stater samt till de europeiska tillsynsmyndigheterna, gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden,

74 a §

Beslut av de europeiska tillsynsmyndigheterna

Om en europeisk tillsynsmyndighet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i de europeiska finanstillsynsförordningarna meddelar ett enskilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör i ett sådant ärende som Finansinspektionen tidigare har meddelat ett beslut i, ska den europeiska tillsynsmyndighetens beslut följas i stället för Finansinspektionens beslut. I de europeiska finanstillsynsförordningarna föreskrivs om överklagande av beslut som de europeiska tillsynsmyndigheterna har meddelat.

Denna lag träder i kraft den 20 .